

ת"פ 12331/08/13 - מדינת ישראל נגד אלברט לוי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 12331-08-13
ת"פ 24326-11-13
31 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

אלברט לוי

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - לנצט

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - סמיון שטיינברג

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכך שב- 5.8.13 בשעת צהריים, הגיע לבית חולים ברזילי באשקלון כדי לבקר את בנו, כשעל גופו מחזיק סכין, לאחר שהבחין במתלונן שניהל מערכת יחסים זוגית בעבר עם בת הזוג של הנאשם ואף זו ילדה את בנו, הוא שוחח במכשיר הטלפון ואמר, "אני לא אתן להם להיכנס, יהיו דקירות", בשלב זה ניסה לתקוף את המתלונן בעודו אוחז ביד בסכין, אולם מאבטח חיבק אותו בחוזקה, אחז בידו, מאבטח אחר הפריד ביניהם ומנע את התקיפה. בהמשך בשיחת טלפון אמר הנאשם, "ארצח אותו ואת התינוק ואקבור אותם בפרדס, לא יהיה סוף טוב לסיפור הזה" - עבירות של החזקת סכין, איומים וניסיון תקיפה.

כמו כן, צירף עבירה של הפרת הוראה חוקית.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי והסכמה שיתקבל תסקיר.

נתקבלו תסקירים מהם עולה כי הנאשם השלים 11 שנות לימוד, עבד עד לגיוסו לצה"ל כנהג מקא"מ וסיים שירות צבאי

עמוד 1

מלא. הוא שיתף כי סבל מהתקפי חרדה וטופל. התנגד להצעה כי ישתחרר מהשירות. מאז השחרור התקשה להתמיד במסגרות תעסוקתיות. הוא שלל שימוש בסמים וטען שהוא שותה אלכוהול רק לעיתים רחוקות.

הוא הושם בפיקוח מעצרים והיה אמור להשתתף בקבוצות, אך לא נכח בכל המפגשים והפסיק על דעתו עצמו. בעת שהשתתף היה פעיל, ביטא עמדות וניהל דיאלוגים עירוניים, אולם ניכר שמביע דפוסי חשיבה נוקשים שמקשים עליו לבחון באופן ביקורתי האופן בו מתנהל את בחירותיו ודפוסי התנהגותו המכשלים.

התרשמו שיש לו יכולת להשפיע על הסביבה, אך מתקשה להתמיד במסגרת תעסוקתית. הם התרשמו כי איננו בעל דפוסי התנהגות עבריינים, אך מונע מעמדות נוקשות ומתקשה להתמודד באופן גמיש במצבים מאיימים. כמו כן, מתקשה להפעיל שיקול דעת ולא חושב על ההשלכות של מעשיו. בתסקיר הראשון לכן נמנעו לחלוטין מכל המלצה טיפולית, למרות זאת ניתנה לו הזדמנות נוספת, אך צוין כי הוא הביע עמדה קורבנית, צימצם מחומרת המעשים, טוען שהיא חריגה לאורך חייו ולא מאפיינת דפוסי התנהגותו בדרך כלל, הוא שלל צורך בטיפול והביע רצון להמשיך בחייו.

הואיל והתרשמו עדיין שאין לו דפוסי התנהגות עבריינים מושרשים המליצים להסתפק במאסר מותנה.

בית המשפט הסביר לנאשם החשיבות במקרה שלו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי קיימת נזקקות טיפולית ולכן שוב נדחה והוא נפגש עם שירות המבחן שהתרשם שהוא טרוד ועסוק בדאגה לרווחת משפחתו ונמצא בתהליך של חזרה בתשובה, מתרכז בביסוס חייו והצגת יציבות.

לכן, לאור חומרת העבירות והתרשמותם שאין בהם להעיד על דפוסי התנהגות בדרך כלל, ציינו הערכתם כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות בעתיד, ושוב חזרו והמליצו על מאסר מותנה.

בתסקיר שהוגש ב- 11.3.15 צוין כי הדיון נדחה כדי לבחון שילובו בטיפול שיהיה תואם את צרכיו והופנה לקבוצה טיפולית ובמקביל בחנו עמו נכונות ומטרות לטיפול והוא הביע שוב עמדה שלילית.

מדובר במי שעבר מספר אירועים מכוננים, מצבו הבריאותי של אביו שלקה בליבו ומתקשה לתפקד לבדו, הנאשם בן יחיד ולכן חש מחויבות ומגלה אחריות ודאגה לאב. הוא החל בהליך קבלת נכות ממשרד הבטחון שכן הסימפטומים החלו בשירות הצבאי. לדבריו, התפייס עם המתלונן וכיום הוא ואשתו מקיימים עמו יחסים תקינים המאפשרים למתלונן להיפגש עם הבן שאותו הנאשם מגדל.

הם העריכו שגם היום איננו פנוי להשתלב בטפול אך קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה בעתיד ושוב המליצו על עונש מרתיע בלבד.

בית המשפט הבהיר לאורך כל הדרך כי העבירות הן חמורות והמתחם העונשי הראוי בגינו מאסר. התביעה עתרה למאסר אותו ישא בכלא והפנתה לרע"פ 5998/09 בענין יוסף שמאייב נ' מדינת ישראל.

הערך החברתי המוגן הינו הגנה על שלומם ובריאותם של האזרחים הנמצאים בסיכון כתוצאה מכך שבני נערים חמומי מוח מחזיקים בסכינים ועושים בהם שימוש במצבים שבהם מאבדים שליטה. לא בכדי המחוקק מצא לנכון להחמיר

בעונש של מי שמחזיק סכין ולקבוע כי מדובר בעבירה מסוג פשע.

כך ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, מפי כב' השופט לוי, שם נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. במסגרת ברע"פ ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתנה, והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. ברם, ביהמ"ש רשאי לשקול שיקולי ענישה כלליים והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח הרשעה בעבירה של החזקת סכין, שעל הצורך להלחם בה נכתב רבות, כך גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבוק נ' מד"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן. באותו עניין נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הברע"פ תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי, היה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מד"י**, שהוזכר על ידי התביעה, נדון המבקש בגין עבירת איומים והחזקת סכין: הגיע למכולת כשבידו סכין באורך 50 ס"מ, עמו איים לרצוח אותו וכן גרם נזק למוצרים בחנות. בימ"ש שלום גזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 8 חודשי מאסר בשל עברו הנקי וחלופה הזמן. בית משפט עליון קבע כי אין מקום להתערב והוסיף וציין כי העונש הולם וראוי לאור חומרת המעשים: **"מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות...מעשים חמורים אלה מחייבים השתת עונש ראוי. בית המשפט המחוזי הלך כבר דרך משמעותית לקראת המבקש בהפחיתו מהעונש שנגזר עליו על ידי בימ"ש השלום, אך אם הקלה זו הייתה ראוי לאור העדרו של עבר פלילי משמעותי, הרי שאין כל מקום להוסיף ולהפחית מהעונש"**.

ברע"פ 4321/09 **סרגיי ליטבנקו נגד מד"י**, המבקש הועמד לדון בבימ"ש שלום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, איומים, החזקת סכין, וחבלה בזדון לרכב ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בימ"ש מחוזי קיבל הערעור ועונש מאסר הועמד על 9 חודשים, זאת למרות מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות ומשום שמדובר במאסר ראשון, בשל נסיבותיו האישיות, כולל מצבו הבריאותי והשפעת העונש על בני משפחתו וכן אירוע קשה שעברה בתו החורגת לאחר שהורשע. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה והוסיף כי היה מקום לעונש מאסר בפועל למרות המלצת שרות המבחן, שהיא בגדר המלצה בלבד, בעוד בית המשפט צריך לאזן בין המלצת שרות המבחן לבין שיקולים אחרים העומדים בבסיס מטרת הענישה. בנסיבות אלה לא מצא להתערב, שכן ביהמ"ש המחוזי הקל בצורה משמעותית בשל נסיבותיו האישיות, אך קבע שהאלימות שגילה לא מאפשרת לפוטרו מעונש מאסר.

ברע"פ 5127/09 **דוד יפקח נגד מד"י**, מפי כב' השופט אדמונד לוי. באותו עניין המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבידו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי מ שחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

מהאמור עולה אם כן שהמתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין, על הגוף, בשונה מברכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל-6 חודשים ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה מכך.

עמוד 3

במקרה שבפני בא מצוייד עם סכין לבית החולים וניסה לתקוף ואף איים על המתלונן שכאמור הוא אבי בנה של אשתו, אותו הוא מגדל. מדובר בסיטואציה מורכבת ולא פשוטה ובאדם שנסיבות חייו היו קשות. לא בכדי לדחיתי שוב ושוב בנסיונות לשכנע את הנאשם בהליך טיפולי.

במקרה זה המתחם העונשי אמור להיות בין 8 חודשים ל- 18 חודשים, אולם על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז, סעיף 40 ד', ניתן להפחית מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום. הנאשם לא שיתף פעולה בהליך של שיקום, אולם בשיחות רבות עם שירות המבחן וכן לאחר שהשתתף בקבוצה המיועדת למפוקחים, התחבר לשירות המבחן כי אכן מדובר באירוע בודד שאינו משקף אורח חייו בדרך כלל ומכאן, מצאתי כי ניתן להפחית ממתחם המינימום ולהסתפק במאסר בעבודות שירות.

אין לי אלא להביע צער רק על כך שהנאשם לא השכיל במהלך כל הדחיות לשתף פעולה עם שירות המבחן, שהרי ניתן היה להסתפק בתקופה קצרה ואולי אפילו להימנע ממאסר אם היה עושה כן.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור. אותם ישא בעבודות שירות במפעל מוגן, באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
- תחילת המאסר מיום 25.8.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
- על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
- כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע, למעט איום והפרת הוראה חוקית.
2. אני מטילה על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום והפרת הוראה חוקית.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 7,500 להימנע מביצוע העבירה של החזקת סכין ועבירה של תקיפה במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

עמוד 4

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה